

12077 LLEI ORGÀNICA 2/1987, de 18 de maig, de conflictes jurisdiccionals. («BOE» 120, de 20-5-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica,

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

L'ordenació actual dels conflictes jurisdiccionals està continguda a la Llei de 17 de juliol de 1948, que, inspirada en el principi de concentració de poder propi d'un règim autoritari, atribueix al cap de l'Estat la competència per resoldre per decret aquests conflictes. El dit principi és incompatible amb el nostre ordenament constitucional, i amb la posició que ocupa el Rei. La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, ha solucionat aquesta primera incompatibilitat amb la Constitució en atorgar a òrgans mixtos, formats per representants del poder judicial i del Consell d'Estat, en uns casos, i d'aquell i de la jurisdicció militar, en d'altres, sempre sota la presidència de la més alta autoritat judicial de la Nació, la competència per a la resolució dels conflictes de jurisdicció.

No obstant això, l'ordenació procedimental de la resolució dels conflictes ha de ser modificada per cobrir les insuficiències que encara són imputables a la Llei de 1948. En efecte, la nova organització dels poders de l'Estat fa necessària una nova i correlativa enumeració dels òrgans legitimats per suscitar els conflictes. Des del punt de vista del poder judicial, aquesta legitimació s'estén a tots els seus òrgans, a diferència del que disposa la Llei de 1948. Des del punt de vista de les administracions públiques, la Llei, congruent amb la nova organització territorial de l'Estat, estén la legitimació a les comunitats autònomes i a les diverses administracions locals, i assumeix així, pel que fa a aquestes últimes, la doctrina del Tribunal Constitucional.

La regulació del procediment per al plantejament i la resolució dels conflictes és objecte d'una notòria simplificació. Aquesta és especialment visible en la regulació dels anomenats conflictes negatius, inspirada en la que conté la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

La Llei no conté cap norma sobre les anomenades «competències» com a conflictes intrajurisdiccionals que són, ni sobre els «conflictes d'atribucions». Les «competències» estan regulades avui sota el nom de «conflictes de competència» al capítol II del títol III del llibre I de la Llei orgànica del poder judicial. Els conflictes d'atribucions, en tot el que no són conflictes sotmesos a la Llei orgànica del Tribunal Constitucional, han de ser objecte d'una norma diferent. L'exclusió d'aquesta matèria fa impossible procedir a la derogació total i incondicionada de la Llei de 17 de juliol de 1948.

CAPÍTOL PRIMER

Dels conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals i l'Administració*Article u.*

Els conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals i l'Administració han de ser resolts per l'òrgan col·legiat a què es refereix l'article 38 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que rep el nom de Tribunal de Conflictes de Jurisdicció.

Article dos.

Qualsevol jutjat o tribunal pot plantejar conflictes jurisdiccionals a l'Administració. Tanmateix, els jutjats de pau han de tramitar la qüestió al jutge de primera instància i instrucció, que, si l'estima, ha d'actuar de conformitat amb el que disposa l'article 9.

Article tres.

Poden plantejar conflictes de jurisdicció als jutjats i tribunals:

1r A l'Administració de l'Estat:

- a) Els membres del Govern.
- b) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes.
- c) Els generals amb comandament de regió militar o zona militar, els almiralls amb comandament de zona marítima, l'almirall en cap de la jurisdicció central, el comandant general de la flota i els generals en cap de regió aèria o zona aèria.
- d) Els governadors civils.
- e) Els delegats d'Hisenda.

2n A l'Administració autònoma, l'òrgan que asseynali el corresponent estatut d'autonomia. A falta de previsió a l'estatut d'autonomia, poden plantejar conflictes, el consell de govern de la comunitat autònoma o qualsevol dels seus membres, a través del president.

3r A l'Administració local:

- a) Els presidents de les diputacions provincials o òrgans de l'Administració local d'àmbit provincial.
- b) Els presidents dels cabildos i consells insulars.
- c) Els alcaldes presidents dels ajuntaments.

Article quatre.

1. Quan els altres òrgans de les administracions públiques estimin que han de proposar la promoció d'un conflicte jurisdiccional en defensa de la seva esfera de competències, poden sol·licitar-ne el plantejament a l'òrgan corresponent dels esmentats a l'article anterior. A aquest efecte, s'hi han d'adreçar pel conducte reglamentari, destacant els motius que aconsellen el plantejament del conflicte i raonant, amb invocació dels preceptes legals en què es fonamentin, els termes de la proposta.

2. Si l'òrgan que rep la proposta decideix acceptar-la, ha de promoure el conflicte i adreçar les altres actuacions que se segueixin, sense perjudici de demanar a l'òrgan sol·licitant tota la informació que necessiti.

Article cinc.

Només els titulars dels òrgans a què es refereix l'article 3 poden plantejar conflictes de jurisdicció als jutjats i tribunals, i únicament ho han de fer per reclamar conèixer dels assumptes que, d'acord amb la legislació vigent, els correspon entendre a ells mateixos, a les autoritats que en depenen, o als òrgans de l'Administració pública en els rams que representen.

Article sis.

No es poden plantejar conflictes davant la iniciació o el seguiment d'un procediment d'habeas corpus o d'adopció en aquest de les resolucions de posada en llibertat o a disposició judicial.

Article set.

No es poden plantejar conflictes de jurisdicció als jutjats i tribunals en els assumptes judicials resolts per inter-

locutòria o sentència fermes o pendents únicament de recurs de cassació o de revisió, llevat que el conflicte neixi o es planteji amb motiu de l'execució d'aquells o afecti facultats de l'Administració que s'han d'exercir en tràmit d'execució.

Article vuit.

Els jutges i tribunals no poden suscitar conflictes de jurisdicció a les administracions públiques en relació amb els assumptes resolts per mitjà d'un acte que hagi esgotat la via administrativa, llevat que el conflicte versí sobre la competència per a l'execució de l'acte.

Article nou.

1. El jutge o tribunal que, per iniciativa pròpia o a instància de part, consideri de la seva jurisdicció un assumpte del qual estigui coneixent un òrgan administratiu, abans de requerir-li que s'hi inhibeixi, ha de sol·licitar l'informe del ministeri fiscal, que l'ha d'evacuar dins el termini de cinc dies. Si decideix a la seva vista formalitzar el conflicte de jurisdicció, ha d'adreçar directament a l'òrgan que correspongui dels esmentats a l'article 3 un requeriment d'inhibició on esmenti els preceptes legals que siguin aplicables al cas i aquells en què es recolzi per reclamar el coneixement de l'assumpte.

2. L'òrgan requerit, una vegada rebí l'ofici d'inhibició, ha de donar vista, si n'hi ha, als interessats en el procediment perquè s'hi pronunciïn dins el termini comú de deu dies, i ha de pronunciar, en el termini de cinc dies, si manté la seva jurisdicció o si accepta la sol·licitud d'inhibició. Contra aquesta decisió no es pot interposar cap recurs.

Article deu.

1. Quan un òrgan administratiu dels habilitats especialment per a això per aquesta Llei entengui, d'ofici o a instància de part, que ha de plantejar a un jutjat o tribunal un conflicte de jurisdicció, ha de donar audiència, en primer lloc, als interessats en l'expedient, si n'hi ha.

2. Si l'òrgan administratiu acorda, complint els requisits establerts per les normes sobre procediment administratiu i, si s'escau, les previsions d'aquesta Llei, prendre la iniciativa per plantejar el conflicte de jurisdicció, ha d'adreçar ofici d'inhibició al jutge o tribunal que estigui coneixent de les actuacions, expressant els preceptes legals a què es refereix l'article 9.1.

3. Si l'òrgan que planteja el conflicte és un dels compresos al número 3, de l'article 3, l'acord de suscitar-lo ha de ser adoptat, en tot cas, per la majoria absoluta dels membres del ple de la corporació, amb l'informe previ del secretari, que l'ha d'emetre en un termini no superior a deu dies.

4. Rebut el requeriment, el jutge o tribunal ha de donar vista a les parts i al ministeri fiscal pel termini comú de deu dies perquè s'hi pronunciïn i ha de dictar interlocutòria, en el termini de cinc dies, en què mantingui o declini la seva jurisdicció.

5. Si el jutge o tribunal declina la seva competència, les parts personals i el ministeri fiscal poden interposar recurs d'apel·lació davant l'òrgan jurisdiccional superior, a la resolució del qual s'ha de donar preferència i sense que s'hi pugui presentar cap recurs en contra. Les interlocutòries que dicti el Tribunal Suprem no són, en cap cas, susceptibles de recurs.

Article onze.

1. L'òrgan administratiu o jurisdiccional, tan aviat com rebí l'ofici d'inhibició, ha de suspendre el procediment pel que fa a l'assumpte qüestionat, fins a la resolució del con-

flicte, i ha d'adoptar, en tot cas, amb caràcter provisional, les mesures imprescindibles per evitar que s'eludeixi l'acció de la justícia, que es causi un greu perjudici a l'interès públic o que s'originin danys greus i irreparables.

2. Quan el requeriment s'adreci a un òrgan jurisdiccional de l'ordre penal o que estigui coneixent d'un assumpte tramitat pel procediment preferent per a la tutela dels drets i les llibertats fonamentals que preveu l'article 53.2 de la Constitució no s'ha de suspendre el procediment, sinó, si s'escau, fins al moment de dictar sentència. El Tribunal de Conflictes ha d'atorgar preferència a la tramitació dels conflictes en què es donin aquestes circumstàncies.

3. En remetre's les actuacions al Tribunal de Conflictes s'han de fer constar les mesures que, si s'escau, s'hagin adoptat en compliment del que disposa el paràgraf primer d'aquest article.

Article dotze.

1. Quan el requerit mostri la seva conformitat amb l'ofici d'inhibició, ho ha de fer saber, dins el termini de cinc dies, a l'òrgan que prengui la iniciativa, al qual ha de remetre les actuacions i estendre l'oportuna diligència, sense perjudici del que preveu el paràgraf 5 de l'article 10.

2. Si el requerit decideix mantenir la seva jurisdicció, ha d'oficiar immediatament a l'òrgan administratiu o tribunal requeridor, anunciant-li que queda formalment plantejat el conflicte de jurisdicció i que envia el mateix dia les actuacions al president del Tribunal de Conflictes i requerir-li que faci el mateix el dia de recepció. No obstant això, requeridor i requerit han de conservar, si s'escau, testimoni del que sigui necessari per realitzar les actuacions provisionals que s'hagin d'adoptar o mantenir per evitar que s'eludeixi l'acció de la justícia, que es causi un perjudici greu a l'interès públic o que s'originin danys greus i irreparables.

Article tretze.

1. Qui vegi rebutjat el coneixement d'un assumpte del seu interès tant pel jutge o tribunal com per l'òrgan administratiu que l'estimi competents, pot instar un conflicte negatiu de jurisdicció.

2. Una vegada s'hagi declarat incompetent, en resolució ferma, l'autoritat judicial o administrativa a la qual inicialment s'hagi adreçat, l'interessat s'ha d'adreçar, adjuntant una còpia autèntica o un testimoni fefaent de la resolució denegatòria dictada, a l'altra autoritat.

3. Si també es declara incompetent, l'interessat pot formalitzar sense més tràmits i en el termini improrrogable de quinze dies el conflicte negatiu de jurisdicció, mitjançant un escrit adreçat al Tribunal de Conflictes de Jurisdicció, al qual s'han d'adjuntar còpies de les resolucions de les autoritats administrativa i judicial, que s'ha de presentar davant l'òrgan jurisdiccional que s'hagi declarat incompetent. Aquest ha d'elevat les actuacions al Tribunal de Conflictes de Jurisdicció i requerir l'òrgan administratiu que hi hagi intervingut perquè actuï de la mateixa manera, tot això en el termini de deu dies.

4. En tot cas s'han de notificar a l'interessat les resolucions que s'adoptin.

Article catorze.

1. Per resoldre qualsevol conflicte de jurisdicció, el Tribunal de Conflictes ha de donar vista de les actuacions al ministeri fiscal i a l'Administració que hi intervingui pel termini comú de deu dies, i dictar sentència dins els deu dies següents.

2. Les actuacions del Tribunal de Conflictes Jurisdictionals es regeixen, quant a deliberació i votació, pel que preveu el títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, d'1

de juliol, del poder judicial, sense perjudici del vot de qualitat que correspon al president en cas d'empat.

Article quinze.

1. Si en qualsevol moment anterior a la sentència el Tribunal aprecia l'existència d'irregularitats procedimentals de tanta entitat que impedeixen la formulació d'un judici fonamentat sobre el contingut del conflicte plantejat, però que poden ser solucionades, ha d'oficiar al contendent o contendents que hagin ocasionat les irregularitats i donar-los a la seva discreció un breu termini per solucionar-les.

2. Igualment, el Tribunal pot requerir, si ho estima convenient per formar el seu judici, les parts en conflicte o altres autoritats perquè en el termini que assenyali li remetin els antecedents que estimi pertinents.

3. Si el Tribunal de Conflictes de Jurisdicció considera que a través de les actuacions previstes als paràgrafs anteriors s'han incorporat noves dades rellevants, ha de donar nova vista al ministeri fiscal i a l'Administració pública contendent, pel termini comú de cinc dies, i en els deu dies següents ha de dictar sentència.

Article setze.

1. El Tribunal de Conflictes de Jurisdicció pot preparar o imposar una multa, no superior a 50.000 pessetes, a les persones, investides o no de poder públic, que no prestin la necessària col·laboració i diligència per a la tramitació dels conflictes de jurisdicció, amb el pertinent requeriment previ, en tot cas.

2. La multa a què fa referència el paràgraf anterior pot ser reiterada, si és necessari, i s'ha d'imposar sense perjudici de les altres responsabilitats que pertoquin.

Article disset.

1. La sentència ha de declarar a qui correspon la jurisdicció controvertida, i no es pot estendre a qüestions alienes al conflicte jurisdiccional plantejat.

2. El Tribunal també pot declarar que el conflicte va ser plantejat incorrectament, cas en què ha d'ordenar la reposició de les actuacions al moment en què s'hagi produït el defecte procedimental.

Article divuit.

1. El Tribunal de Conflictes pot imposar una multa no superior a 100.000 pessetes a les persones, investides o no de poder públic, que hagin promogut un conflicte de jurisdicció amb manifesta temeritat o mala fe o per obstaculitzar el funcionament normal de l'Administració o de la justícia.

2. La mateixa sanció es pot imposar a l'autoritat administrativa o judicial que, pel fet d'haver-se declarat incompetent de forma manifestament injustificada, hagi donat lloc a un conflicte de jurisdicció.

3. El que disposen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici de l'exigència de les altres responsabilitats que pertoquin.

Article dinou.

La sentència s'ha de notificar immediatament a les parts i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i les actuacions s'han de tornar a qui correspongui.

Article vint.

1. Contra les sentències del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció no es pot interposar cap altre recurs que el d'empara constitucional, quan sigui procedent. No obstant això, es pot interposar un escrit d'aclariment en els tres dies següents a la notificació de la sentència.

2. Les altres resolucions del Tribunal de Conflictes són susceptibles de recurs de súplica davant el mateix Tribunal, que s'ha d'interposar en els tres dies següents a la notificació de la resolució recorreguda.

Article vint-i-u.

El procediment per a la substanciació i resolució dels conflictes de jurisdicció és gratuït.

CAPÍTOL II

Dels conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals i la jurisdicció militar

Article vint-i-dos.

Els conflictes de jurisdicció entre els jutjats i tribunals ordinaris i els òrgans de la jurisdicció militar els ha de resoldre la Sala a què es refereix l'article 39 de la Llei orgànica del poder judicial, que s'anomena Sala de Conflictes de Jurisdicció.

Article vint-i-tres.

1. El jutge o tribunal que, per iniciativa pròpia o a instància de part, consideri de la seva jurisdicció un assumpte del qual estigui coneixent un òrgan de la jurisdicció militar, ha de sol·licitar l'informe del ministeri fiscal, que l'ha d'evacuar dins el termini de cinc dies. Si decideix a la seva vista formalitzar el conflicte de jurisdicció, s'ha d'adreçar directament a l'òrgan de la jurisdicció militar requerit.

2. Si un òrgan de la jurisdicció militar considera de la seva jurisdicció un assumpte del qual estigui coneixent un jutge o tribunal ordinari, ha de sol·licitar l'opinió del fiscal jurídicomilitar. Si, vista aquesta, decideix formalitzar el conflicte, s'ha d'adreçar directament al jutge o tribunal requerit.

3. En els dos supòsits previstos en els paràgrafs anteriors, el requeriment ha d'anar acompanyat d'una exposició dels arguments jurídics i dels preceptes legals en què es fonamenta.

Article vint-i-quatre.

Rebut el requeriment, l'òrgan requerit ha d'actuar segons el que preveuen els paràgrafs 1 i, si s'escau, 2 de l'article 11, i n'ha de donar vista a les parts i al ministeri fiscal o fiscal jurídicomilitar, segons correspongui, pel termini comú de deu dies, transcorregut el qual ha de dictar interlocutòria, contra la qual no es pot interposar cap recurs, en què mantingui o declini la seva jurisdicció.

Article vint-i-cinc.

Quan el requerit mostri la conformitat amb l'ofici d'inhibició, ho ha de fer saber immediatament a l'òrgan que tingui la iniciativa, al qual ha de remetre les actuacions i ha d'estendre l'oportuna diligència.

Article vint-i-sis.

1. Si el requerit decideix mantenir la seva jurisdicció, ho ha de comunicar immediatament a l'òrgan requeridor, i li ha d'anunciar que queda plantejat formalment el conflicte de jurisdicció i que envia el mateix dia les actuacions a la Sala de Conflictes de Jurisdicció, instant-lo perquè el faci el mateix.

2. No obstant això, els dos òrgans han de conservar els testimonis necessaris per garantir les mesures cautelars que, si s'escau, hagin adoptat.

Article vint-i-set.

1. Qui vegi rebutjat el coneixement d'un assumpte del seu interès, tant pels jutges i tribunals ordinaris com pels òrgans de la jurisdicció militar, pot instar un conflicte negatiu de jurisdicció.

2. Amb aquesta finalitat, ha d'esgotar la via jurisdiccional, ordinària o militar, per la qual inicialment hagi deduït la seva pretensió, i s'ha d'adreçar després a l'alternativa, adjuntant-hi una còpia autèntica o un testimoni fefaent de la resolució denegatòria dictada pels òrgans de la jurisdicció a la qual inicialment es va adreçar.

3. Si aquest òrgan jurisdiccional també es declara incompetent, pot formalitzar sense cap altre tràmit, i en el termini improrrogable de quinze dies, el conflicte negatiu de jurisdicció, mitjançant un escrit adreçat a la Sala de Conflictes de Jurisdicció, al qual s'han d'adjuntar còpies de les resolucions dels òrgans de la jurisdicció ordinària i militar i que s'ha de presentar davant l'òrgan d'aquella que s'hagi declarat incompetent. Aquest ha d'elevat les actuacions a la Sala de Conflictes, i requerir l'òrgan de la jurisdicció militar que hi hagi intervingut perquè actuï de la mateixa manera, tot això en el termini de deu dies.

4. En tot cas, s'han de notificar a l'interessat les resolucions que s'adoptin.

Article vint-i-vuit.

Rebudes les actuacions, la Sala de Conflictes de Jurisdicció n'ha de donar vista al ministeri fiscal i al fiscal jurisdiccional, pel termini de quinze dies, i dictar sentència dins els deu dies següents.

Article vint-i-nou.

És aplicable, per a la tramitació dels conflictes regulats en aquest capítol, el que disposen els articles 15 a 21 d'aquesta Llei, sense altres especialitats que les derivades de la substitució de l'autoritat administrativa pels òrgans corresponents de la jurisdicció militar.

CAPÍTOL III

Dels conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals de la jurisdicció militar i l'Administració*Article trenta.*

El que disposa aquesta Llei al capítol I és aplicable en la seva totalitat als conflictes de jurisdicció que sorgeixin entre els jutjats o tribunals de la jurisdicció militar i l'Administració, entenent referida l'expressió jutjats o tribunals de l'articulat del capítol als jutjats militars o tribunals militars i la del ministeri fiscal, a la fiscalia jurisdiccional.

CAPÍTOL IV

Dels conflictes amb la jurisdicció comptable*Article trenta-u.*

1. Els conflictes de jurisdicció que se suscitin entre els òrgans de la jurisdicció comptable i l'Administració i els que sorgeixin entre els primers i els òrgans de la jurisdicció militar, els resol el Tribunal de Conflictes de Jurisdicció i la Sala de Conflictes de Jurisdicció, respectivament, segons el procediment establert en aquesta Llei orgànica.

2. Als efectes dels conflictes de competència i qüestions de competència regulats en els capítols II i III del títol III de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, els òrgans de la jurisdicció comptable s'entenen compresos en l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. S'autoritza el Govern per revisar la quantia de les multes previstes als articles 16 i 18 a fi d'adaptar-la a les modificacions de l'índex de preus al consum, així com per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Segona. A l'article 12 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, s'hi afegeix un nou paràgraf redactat en els termes següents:

«3. Sense perjudici de les altres funcions que els encomani aquesta Llei orgànica, tres consellers permanents designats per a cada any pel ple a proposta de la Comissió Permanent s'han d'integrar al Tribunal de Conflictes que preveu l'article 38 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.»

Tercera. Se suprimeix l'incís «i qüestions de competència» que figura en el text del paràgraf setè de l'article 22 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat.

Quarta. No tenen caràcter orgànic els articles 9, 10, 12, 13, 15, 17.2, 19, 20, 21, 23, 25, 26 i 27, així com les disposicions addicionals primera i transitòria primera.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Els conflictes jurisdiccionalment en curs s'han de seguir tramitant, sigui quin sigui el seu estat, d'acord amb el que disposa aquesta Llei orgànica, si bé no han de retrocedir en la seva tramitació.

Segona. Mentre no es promulgui i entri en vigor la Llei orgànica de competència i organització de la jurisdicció militar, i als efectes de l'article 30, tenen competència per promoure i sostenir conflictes jurisdiccionalment amb l'Administració les autoritats judicials militars que esmenta l'article 49 del Codi de justícia militar i el Consell Suprem de Justícia Militar, en l'àmbit de les seves respectives competències.

Les interlocutòries que dicti el Consell Suprem de Justícia Militar, als efectes del número 5 de l'article 10, no són susceptibles de recurs.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Primera. 1. Queden derogats:

a) La Llei de 17 de juliol de 1948, de conflictes jurisdiccionalment, llevat dels articles 48 a 53, tots dos inclusivament, i subsisteix la vigència, als únics efectes del que disposen els esmentats articles, dels capítols II i III.

b) El títol III del llibre I de la Llei d'enjudiciament civil, els articles 125 a 152 del qual queden sense contingut, i els articles 48 a 50 de la Llei d'enjudiciament criminal i 381 del Codi penal, que també queden sense contingut.

2. Queden derogats, igualment, els articles 459 i 460 del Codi de justícia militar, quan tinguin per objecte conflictes jurisdiccionalment dels compresos en aquesta Llei, així com l'article 462 del mateix Codi.

Segona. Queden derogades, a més, totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei orgànica.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 18 de maig de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ